

der fortsat ubesatte pladser. Jeg ser derfor ingen grund til at lave en kvote for optaget af norske sygeplejestuderende. Til gengæld kan der være grund til at se nærmere på en ordning, hvor amterne får del i de midler, der betales som kompensation fra den norske stat. En undersøgelse af en sådan ordning har jeg allerede taget initiativ til.

Spm. nr. S 3060

Til udenrigsministeren (15/8 97) af:

Otto Steenholdt (V):

»Hvad er udenrigsministerens reaktion på amerikanernes afvisning af ønsket fra Landsstyret og Grønlands Udenrigs- og Sikkerhedsudvalg om tilbagelevering af Dundas til Thulebefolkningen?«

Begrundelse

Grønlands Landsting og Landsstyret ønsker, som udenrigsministeren ved, at området skal leveres tilbage til Thulebefolkningen, da de ønsker at drive fangst i det område, hvor der findes flest fangstdyr.

Svar (22/8 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det dansk/grønlandske ønske om at udskille Dundas fra Thulebasen er fortsat genstand for forhandling med den amerikanske regering.

Spm. nr. S 3007

Til indenrigsministeren (11/8 97) af:

Anni Svanholt (SF):

»Vil ministeren opfordre den svenske miljøminister til at forhindre oparbejdning af svensk atombrændsel i England og dermed produktion af omkring 900 kilo plutonium?«

Begrundelse

1975-1982 eksporterede Sverige 140 tons brugt atombrændsel fra Oscarshamnværket til det britiske oparbejdningsanlæg Sellafield. Siden da har Sverige skiftet politik og tager i dag afstand fra oparbejdning, bl.a. på grund af miljøkonsekvenserne og risikoen for spredning af atomvåben.

Det svenske brændsel skal inden længe oparbejdes på det nye og omstridte anlæg THORP. Den svenske regering har tilsyneladende opgivet at tage brændslet tilbage. Oparbejdningen strider ikke alene mod Sveriges politik for håndtering af brugt atombrændsel, men oparbejdningen på THORP-anlægget i Sellafield strider også mod den politik, som de vesteuropæiske regeringer sammen med Kommissionen vedtog i OSPAR-samarbejdet i 1992. Her understregede miljøministrene behovet for at reducere udledningerne fra de europæiske oparbejdningsanlæg. Men siden 1992 er udledningerne steget jf. landenes indrapporteringer til OSPAR, ikke alene fra Sellafield, men også fra de øvrige oparbejdningsanlæg i la Hague og Dounreay.

Sverige har aldrig helhjertet støttet de øvrige nordiske landes arbejde med at få nedbragt og elimineret de radioaktive udledninger fra oparbejdningsanlæg. Måske fordi der er oparbejdet svensk atombrændsel på det franske anlæg i la Hague, og at der længe har været svensk atombrændsel på lager i det britiske Sellafield – og ikke mindst fordi det vil føre til yderligere omkostninger for den svenske atomkraftindustri at bryde kontrakten med Sellafield.

De tre oparbejdningsanlæg er ansvarlig for mere end 97% af samtlige udledninger fra de vesteuropæiske atominstallationer, og forureningen kan måles overalt i Nordatlanten fra Nordsøen til Arktis og Grønland. Det er meget uvenligt af den svenske regering at ignorere bekymringen over den radioaktive forurening af fiskepladserne i Nordatlanten.

Svar (25/8 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Beredskabsstyrelsen, og kan oplyse følgende:

Det svenske elkraftfirma »OKG Aktiefirma« har 5 gange i årene 1975- 81 sendt brugt brændsel til det engelske oparbejdningsanlæg Sellafield. De i alt 140 tons brændsel blev overført